Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-094
(mr. drs. M.L.Hendrikse, voorzitter en mr. M.B.Beunders, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 27 augustus 2015
Ingesteld door	: Consument
Tegen	: ASR Levensverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 25 februari 2016
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Een lijfrente is een oudedagsvoorziening, waarbij periodieke betalingen worden uitgekeerd na expiratiedatum. De vordering van Consument wordt afgewezen. Winstbijschrijving is gebaseerd op het u-rendement en de (geobjectiveerde) overrente. Derhalve valt het uitblijven van winstbijschrijvingen niet toe te rekenen aan Verzekeraar. Niet aannemelijk geworden dat Aangeslotene Consument hierover onduidelijk of onjuist heeft geïnformeerd. Wel heeft Verzekeraar onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij Consument jaarlijks op de hoogte heeft gebracht van de winstbijschrijvingen in de periode voor 2009. Dit heeft echter niet tot nadelige gevolgen geleid voor Consument. Consument had moeten begrijpen dat terzake de lijfrenteverzekering niet een bedrag ineens zou worden uitgekeerd.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- de klachtbrief van Consument met bijlagen;
- het verweerschrift van Verzekeraar met bijlagen;
- repliek van Consument;
- Dupliek van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies als bindend zullen aanvaarden en dat het geschil zich leent voor afdoening op stukken, nu voor mondelinge behandeling als bedoeld in artikel 40.1 van haar reglement geen aanleiding bestaat.

2. Feiten

Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft via haar voormalig werkgever (hierna: werkgever) gebruik gemaakt van een collectieve bedrijfsspaarregeling. Haar werkgever heeft deze collectieve bedrijfsspaarregeling, met ingangsdatum 01-07-1994, afgesloten bij rechtsvoorganger van Verzekeraar (hierna: Verzekeraar).

2.2 Overeengekomen is een spaarloonregeling, zijnde een vorm van een bedrijfsspaarregeling. Spaarloon biedt werknemers de mogelijkheid om een bedrag van het brutoloon te sparen waarover geen belasting of sociale lasten verschuldigd zijn.

2.3 Bij de spaarloonregeling van Consument werd gespaard op een geblokkeerde spaarrekening. De werkgever heeft er destijds voor gekozen een lijfrenteclausule op te laten nemen in de spaarloonregeling. Deze mogelijkheid om lijfrente aan te kopen, bracht fiscaal voordeel met zich mee. Het spaarloonbedrag werd door de werkgever ingehouden van het brutoloon en de premie voor de lijfrenteverzekering kon worden afgetrokken bij de Belastingdienst.

2.4 Ter bevestiging van de aanmelding van Consument is door Verzekeraar een polis afgegeven met polisnummer [X]. Om de reden dat het een collectieve regeling betreft, waarbij werknemers zich bij de werkgever hebben aangemeld, is er geen individueel aanmeldformulier van Consument.

2.5 Op de 'polis in het kader van een spaarloonregeling', met uitgiftedatum 18 maart 1998, is een lijfrenteclausule gevestigd. Het betreft een verzekering met winstbijschrijving. Het verzekerde kapitaal bedraagt F 45.284,56 (inclusief winstbijschrijving) indien Consument op 1 augustus 2015 in leven is. De maandpremie bedraagt F 128,42. Verder staat aangegeven dat:

'Alle betalingen zijn als persoonlijke verplichting aftrekbaar (tot een persoonlijk maximum).'

En

'Verzekerd is een oudedagslijfrente eventueel in combinatie met een nabestaandenlijfrente. Het lijfrentekapitaal dient als rekeneenheid om per de lijfrente-ingangsdatum de grootte van de lijfrente- termijnen vast te stellen en wordt derhalve niet in contanten uitgekeerd. De vorm van lijfrente is vermeld in de verzekeringsvoorwaarden die op deze verzekering van toepassing zijn.'

In de bijbehorende polisvoorwaarden (model LNAVW211) wordt in artikel 15 uitleg gegeven over de totstandkoming van de winstdeling. De winstdeling op rente wordt bepaald door het u-rendement en de (geobjectiveerde) overrente. Bijbehorend Clauseblad 281(model LNCLA280) geeft in aanvulling op de 'Code rendement en risico' van het Verbond van Verzekeraars uitleg over de wijze waarop winstdeling wordt berekend.

2.6 Bijbehorend Clausuleblad 260 (model LNCLA260) luidt 'Onderhoudsvoorziening'.

2.7 In 2002 heeft rechtsvoorganger van Verzekeraar besloten om de collectieve bedrijfsspaarregeling om te zetten in individuele lijfrentecontracten. Dit in verband met het vervangen van haar oude administratiesystemen.

2.8 Op 17 juli 2002 ontvangt Consument een brief met de individuele polis 'AMEV Garantieverzekering met lijfrenteclausule'. Dit wordt ook wel een lijfrenteverzekering genoemd. Het bijbehorende polisnummer is [Y]. De verzekering heeft als ingangsdatum 1 januari 2002 en ingangsdatum lijfrente 1 augustus 2015. Het verzekerde bedrag is € 21.053,00 indien verzekerde op 1 augustus 2015 in leven zou zijn. Het betreft een verzekering met winstbijschrijving.

2.9 Verzekeraar stelt ook de werkgever van Consument op de hoogte van de omzetting. Verzekeraar heeft in haar brief van 5 december 2003 in de bijlage een lijst met de verzekerde deelnemers en de bijbehorende individuele polisnummers toegevoegd.

2.10 Per brief van 6 maart 2014 wordt Consument door Verzekeraar ingelicht over de gevolgen voor de lijfrenteverzekering van de verhoging van de AOW-leeftijd.

2.11 In november 2014 heeft Consument bij de belastingdienst een 'saldoverklaring niet afgetrokken premies' aangevraagd. Consument ontvangt deze verklaring in januari 2015 ontvangen.

2.12 Op 20 februari 2015 overhandigt Consument de verklaring aan haar adviseur. Tijdens deze afspraak komt Consument erachter dat het gespaarde bedrag niet ineens zal worden uitbetaald, maar in termijnen verspreidt over 5 jaar.

2.13 Op 10 maart 2015 ontvangt Consument een brief van Verzekeraar met een aankondiging dat de lijfrenteverzekering zal eindigen per 1 augustus 2015. Hieruit blijkt dat Consument een drietal mogelijkheden heeft met het kapitaal dat vrijkomt:
• Een periodieke uitkering, tijdelijk of levenslang, als aanvulling op het inkomen;
• Het kapitaal verder laten groeien
• Het kapitaal in één keer laten uitbetalen. Verzekeraar merkt hierbij op dat dit fiscaal zeer ongunstig is en geeft aan dat in de brochure meer te lezen is over de fiscale gevolgen ervan.

Verder wordt aangegeven in het schrijven van Verzekeraar dat voor de vaststelling van de fiscale regels voor Consument van belang is op te merken dat zij onder het 'nieuwe regime lijfrente' valt, waarbij eveneens wordt verwezen naar de Brochure. Verzekeraar geeft tot slot aan:

"Wij raden u aan zich hierover goed te laten adviseren en daar ook goed de tijd voor te nemen"

.

2.14 Consument stuurt op 5 juli 2015 een klachtenbrief naar Verzekeraar, waarin zij klaagt over de expiratiewaarde van de lijfrenteverzekering. Consument meent dat Verzekeraar geen loonheffing mag inhouden indien uitkering van het verzekerde bedrag ineens zal plaatsvinden. Consument betoogt dat Verzekeraar conform de voorwaarden het volledige bedrag aan opgebouwde expiratiewaarde dient uit te keren. Naar aanleiding hiervan heeft op 22 juli 2015 een telefonisch onderhoud plaatsgevonden met een medewerker Klachtenservice Leven.

2.15 Een schriftelijke bevestiging van het telefonisch onderhoud volgt op 5 augustus 2015. Hieruit blijkt dat de hoogte van het kapitaal van de verzekering per 1 augustus 2015 € 21.532,00 bedraagt. Tevens wordt vermeld dat, indien Consument de premies niet heeft afgetrokken van de belasting, mogelijkerwijs recht heeft op (een gedeeltelijke) vrijstelling. Verwezen wordt naar de Belastingdienst voor meer informatie.

2.17 Deel van de verzekering is uitgekeerd op de bankrekening van Consument en zal zij gebruiken voor de aflossing van haar hypotheek. Het andere deel is vastgezet op een spaarrekening van haar bank, waarbij dan een lijfrente zal worden aangekocht voor het pensioen als Consument 65 wordt.

3 Vordering, klacht en verweer

Vordering

3.1 Consument vordert volledige uitbetaling van het gespaarde bedrag ineens zonder inhoudingen. Consument wenst verder uitleg over de winstbijschrijvingen die niet hebben plaatsgevonden conform de overeenkomst.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan:

- Verzekeraar is tekortgeschoten in zorgplicht jegens consument.
- Verzekeraar voert een slordige administratie. Verzekeraar kan in de administratie niet terug vinden dat Consument heeft aangegeven de brief van 6 maart 2014 onduidelijk te vinden. Consument heeft echter hierover met de heer [naam] van de afdeling Pensioenen van ASR Levensverzekering NV gesproken en uitleg gevraagd. Hij heeft aangegeven dat Consument door de bank tijdig zou worden benaderd met de vraag welke beslissing zij zou willen nemen indien het vrij zou komen. Ook is er een onjuist bedrag vermeld in brief van 20 oktober 2015 van Verzekeraar. Er is geen € 12.368,96 overgemaakt, maar € 9163,96.
- Consument klaagt over het feit dat ze het verzekerde bedrag niet ineens kan laten uitbetalen zonder dat dit nadelige fiscale gevolgen heeft. Toen de spaarloonregeling kwam te vervallen heeft Consument de lijfrentepolis afgesloten. Dat heef zij gedaan omdat zij in de veronderstelling verkeerde dat zij na 40 jaar werken een bedrag ineens zou ontvangen. De verwarring bij Consument over het wel of niet uit te keren bedrag ineens is ontstaan doordat Verzekeraar in de communicatie een verscheidenheid aan termen hanteert ten aanzien van de verzekeringen. Consument was van plan om het verzekerde bedrag aan te wenden voor een financiële verplichting voor een nieuwe woning. Verzekeraar heeft bij het afsluiten van de AMEV Garantieverzekering een op de einddatum verzekerd kapitaal van € 21.053,00 in het vooruitzicht gesteld. Nu deze verzekering is omgezet in een lijfrenteverzekering, zonder instemming van Consument, blijkt het niet meer mogelijk het verzekerde kapitaal ineens uitgekeerd te krijgen zonder inhouding van loonheffing en revisierente.
- Verzekeraar heeft Consument niet jaarlijks op de hoogte gehouden over de winstbijschrijvingen conform artikel 16.8 van de polisvoorwaarden (model LNAVW211). Consument betwist dat er een jaarlijks overzicht is verstuurd van de jaarlijkse winstbijschrijving over de periode 2003 t/m 2009. Verzekeraar heeft enkel in februari 2003 een overzicht gestuurd met de winstbijschrijving van € 18,38.

- Er heeft gedurende de periode 2003 tot en met 2015 geen winstbijschrijving plaatsgevonden.
- Consument stelt dat Verzekeraar ten onrechte meent dat de lijfrenteverzekering een onderhoudsvoorziening is, waardoor er geen pandrecht op gevestigd kan worden.

Verweer verzekeraar

3.2 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Het verzekeringsdossier van Consument is met zorg behandeld.
- Verzekeraar betwist niet dat Consument contact heeft gezocht naar aanleiding van de Brief van 6 maart 2014. Verzekeraar kan in haar administratie echter niet terugvinden dat consument de brief onduidelijk vond. Als dat was gebleken had Verzekeraar haar mondeling nadere uitleg kunnen geven. Verzekeraar betreurt het dat zij in haar brief van 20 oktober 2015 een onjuist bedrag heeft vermeld van € 12.368,96. Verzekeraar biedt hiervoor excuses aan. Dit bedrag had € 9163,96 moeten zijn.
- Voor Consument is te allen tijde duidelijk geweest dat sprake was van een lijfrenteverzekering die niet in één keer zou worden uitbetaald. Consument heeft via werkgever ervoor gekozen om het spaarloonbedrag te gebruiken voor een lijfrenteverzekering. Van een individueel aanvraagformulier is geen sprake, omdat het om een collectieve spaarregeling gaat. Consument heeft hierdoor dubbel fiscaal voordeel behaald. Immers het spaarloonbedrag werd door de werkgever ingehouden van het brutoloon en de premie voor de lijfrenteverzekering kon worden afgetrokken voor de belasting. De consument dient zelf verantwoordelijk gehouden te worden voor het niet aftrekken van de lijfrente voor de belasting. In 2003 heeft AMEV ervoor gekozen om de collectieve bedrijfsspaarregeling om te zetten in individuele lijfrentecontracten. Op 17 juli 2002 heeft Verzekeraar een brief met de individuele polis verstuurd aan Consument. Verzekeraar heeft werkgever op 5 december 2003 per brief geïnformeerd. Het betreft enkel een administratieve omzetting die geen gevolgen heeft voor de inhoud van de overeenkomst. Daarnaast heeft Consument een gerichte lijfrenteverzekering. Dat brengt mee dat de hoogte van de uitkering vooraf niet bekend is. Het betreft immers een lijfrente met winstdeling. Consument vertrouwde er ten onrechte op dat een uitkering ineens op 1 augustus 2015 zou plaats hebben. Bij een uitkering ineens is Verzekeraar wettelijk verplicht om inhoudingen te doen. Achteraf blijkt dat Consument de premies voor haar lijfrenteverzekering nooit heeft afgetrokken bij de Belastingdienst. Daarom heeft Verzekeraar met toestemming van Consument een gedeelte van het lijfrentekapitaal ad € 9.163,00 overgemaakt op de betaalrekening van Consument waarbij geen inhoudingen. Het overige gedeelte van het lijfrentekapitaal is overgemaakt naar de lijfrentespaarrekening bij de ABN AMRO bank.
- Verzekeraar betwist dat zij Consument niet jaarlijks heeft geïnformeerd over de hoogte van de winstbijschrijvingen. Kopieën van de brieven zijn sinds 2010 in de administratie van Verzekeraar opgenomen. Verzekeraar heeft Consument in deze brieven duidelijk op de hoogte gebracht van de berekeningen van de winstdelen.

De brieven worden als volgt afgesloten:

'Hebt u nog vragen over deze brief of wilt u advies? Neemt u dan contact op met uw verzekeringsadviseur'.

Het had op de weg van Consument gelegen om bij onduidelijkheden navraag te doen. Dit is ook expliciet vermeld in de brieven. Verzekeraar is derhalve haar zorgplicht nagekomen.

- Ten aanzien van het achterwege blijven van winstdeling stelt Verzekeraar zich op het standpunt dat Consument onterecht meent recht te hebben op winstdeling. De berekening van de winstdeling is uiteengezet in art. 16 van de polisvoorwaarden (model LNAVW211). Kortgezegd wordt het winstdelingspercentage afgeleid van het u-rendement. Dit u-rendement is de laatste jaren niet boven de 4% geweest, waardoor er geen winstbijschrijving heeft plaatsgevonden. Derhalve kan Verzekeraar niet worden verweten geen winstbijschrijving te hebben verricht.
- Verzekeraar stelt zich op het standpunt dat een verzekering die een onderhoudsvoorziening betreft, niet verpand mag worden. Dit volgt uit Clausuleblad 241 Model LNCLA241en Volgblad 01 behorend bij AMEV Garantieverzekering met ingangsdatum 01-01-2002.

4 Beoordeling

4.1 Aan de orde is de vraag of Verzekeraar zijn zorgplicht jegens Consument heeft geschonden. Vooreerst stelt de Commissie vast dat de verschillende termen in de berichtgeving van Verzekeraar helaas tot verwarring bij Consument heeft geleid.

4.2 De Commissie dient allereerst te beoordelen of Verzekeraar gehouden is de om alsnog het volledige verzekerde bedrag ineens uit te keren zonder loonheffingen. De Commissie kan de Consument niet volgen wanneer zij klaagt dat zij pas op 20 februari 2015, bij het overhandigen van de verklaring aan haar adviseur, erachter is gekomen dat zij het verzekerde bedrag niet ineens zal ontvangen. Immers is Consument via haar werkgever destijds akkoord gegaan met de spaarloonregeling, waarop staat aangegeven dat een oudedagslijfrente is verzekerd en dat het als rekeneenheid dient per lijfrente-ingangsdatum de grootte van de lijfrente- termijnen vast te stellen. Daarnaast staat vermeld dat het bedrag niet in contanten zal worden uitgekeerd. Bovendien staat ook op de AMEV Garantieverzekering verzekering vermeld dat het een verzekering met lijfrenteclausule betreft. Dit wordt bevestigd door bijbehorend clausuleblad 260 met als titel 'onderhoudsvoorziening'. Dat er vanuit AMEV eenzijdig een omzetting heeft plaatsgevonden naar een individueel lijfrentecontract doet daar niets aan af, immers noch de strekking noch de inhoud van de verzekering is hiermee gewijzigd. De Commissie is van oordeel dat de omzetting niet voor Consument geen nadelige gevolgen heeft gehad. Tegen deze achtergrond moet worden beoordeeld dat Consument had moeten begrijpen dat uitkering ineens niet zou plaatsvinden vanaf expiratiedatum, maar dat het een onderhoudsvoorziening betreft die in termijnen wordt uitbetaald.

Ten aanzien van de klacht van Consument dat Verzekeraar haar niet heeft gewezen op de fiscale gevolgen van het niet tijdig aanwenden van het vrijgekomen kapitaal voor een lijfrente stelt de Commissie vast dat Verzekeraar Consument per brief op 10 maart 2015 heeft geïnformeerd over de expiratie van haar verzekering en dat Verzekeraar hierbij heeft vermeld graag te vernemen wat er met het vrijgekomen kapitaal dient te gebeuren. Verzekeraar raadt aldus Consument aan 'zich hierover goed te laten adviseren en daar ook goed de te tijd voor te nemen.' Ook heeft Consument een brochure ontvangen 'Ken je lijfrente', waarin de fiscale gevolgen van het vrijkomen van kapitaal beschreven staan. Tot slot is komen vast te staan dat Consument op 28 april 2015 telefonisch is benaderd door een medewerkster van Verzekeraar met de vraag wat zij wilde doen met het kapitaal dat vrijkomt. De Commissie overweegt dat Consument derhalve tijdig is geïnformeerd en wist dat er iets moest gebeuren met het vrijgekomen kapitaal van zijn verzekering. Het lag volgens de Commissie dan ook op de weg van Consument hierover contact op te nemen met Verzekeraar.

De Commissie merkt voorts op dat de situatie, waarbij de Consument de lijfrentepremie nooit heeft afgetrokken voor de belasting, niet aan Verzekeraar kan worden verweten. Verzekeraar heeft niet een adviesfunctie vervuld. Bovendien blijkt niet van een fiscaal nadeel voor Consument, nu zij door de 'saldoverklaring niet afgetrokken premies', reeds een deel van het verzekerde bedrag gestort heeft gekregen.

4.3 Daarnaast splitst het geschil toe op de vraag of Verzekeraar gehouden is winstbijschrijvingen uit te keren aan Consument. Zoals blijkt uit de brieven van Verzekeraar, betreffende de periode 2010/2011/2012/2013 en 2014, wordt er bij de berekening van winstdeling uitgegaan van een gegarandeerd nettorendement van 4% per jaar en een bruto winstdelingspercentage dat jaarlijks wisselt. Het brutowinstpercentage is gebaseerd op het u-rendement. Het u-rendement is op zijn beurt gebaseerd op het rendement van euro-obligatieleningen.

In het jaarverslag van 2010 merkt de Ombudsman Financiële Dienstverlening op:

'Bij overrentedeling is sprake van een geobjectiveerde methode van winstdeling; daarbij is de winst doorgaans afhankelijk van het rendement van een pakket vastrentende waarden. Indien en voorzover dit rendement hoger is dan het rendement dat de maatschappij nodig heeft om te kunnen voldoen aan haar verplichting op de einddatum van het verzekerde kapitaal uit te keren, wendt de maatschappij dit aan om het kapitaal te vergroten of keert zij dit op de einddatum uit in aanvulling op het verzekerde kapitaal. Afhankelijk van de gehanteerde rekenrente (4% bij oude polissen en bij nieuwere 3%) vindt aldus overrentedeling plaats als het rendement hoger is dan deze percentages. Vaak wordt nog een half procent ingehouden, waardoor er pas effectief overrentedeling plaatsvindt als het rendement hoger is dan 4,5% respectievelijk 3,5%.'

Nu blijkt dat dit rendement, dat objectief wordt vastgesteld, in de betreffende jaren niet hoger geweest is dan 4%, heeft er de laatste jaren geen winstbijschrijving plaatsgevonden. Verzekeraar kan derhalve niet worden verweten dat er geen winstbijschrijving heeft plaatsgevonden.

4.4 De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar, ingevolge art. 4:20 lid 3 jo. Lid 4 Wft jo. Art. 73 BGfo te kort is geschoten in haar verplichting jaarlijks informatie te verstrekken over de winstbijschrijving gedurende de looptijd van de verzekering. Verzekeraar heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij Consument jaarlijks op de hoogte heeft gebracht over de winstbijschrijving over de periode 2003 tot en met 2008, conform artikel 16.8 van de polisvoorwaarden (model LNAVW211). De wettelijke bewaartermijn van zeven jaar brengt in het licht van artikel 2:10 BW echter niet met zich mee dat de Consument hierdoor (financieel) is benadeeld. Voorts erkent de Verzekeraar een fout te hebben gemaakt in haar correspondentie naar Consument toe over het bedrag dat aan haar zou zijn uitgekeerd in 2015. Deze fout is echter spoedig door Verzekeraar hersteld en er heeft een excuus richting Consument plaatsgevonden.

4.5 De vraag of de lijfrente als een onderhoudsvoorziening aangemerkt moet worden word in het kader van clausuleblad 241 (model LNCLA241) dient bevestigend te worden

Onder het kopje ‘werknemersspaarregeling’ van het clausuleblad staat vermeld:

‘De premie voor deze verzekering wordt geheel of gedeeltelijk voldaan uit hoofde van een werknemersspaarregeling (een premiespaarregeling of een spaarloonregeling). Deze verzekering mag daarom niet worden beleend of in pand worden gegeven tot zekerheid van een geldlening. Op bovenstaande regel geldt echter de volgende uitzondering. Bij de premiespaarregeling mag de verzekering, voor zover dit ***niet*** *een onderhoudsvoorziening is, wel in pand worden gegeven tot zekerheid van een hypothecaire geldlening.’*

Reeds op de ‘polis in het kader van een spaarloonregeling’ met afgiftedatum 18 maart 1998 staat vermeld:

‘verzekerd is een oudedagslijfrente eventueel in combinatie met een nabestaandenlijfrente.’

Bovendien blijkt uit Volgblad 01 behorend bij AMEV Garantieverzekering eveneens dat de lijfrente een onderhoudsvoorziening is. Dat een recht op lijfrente niet kan worden afgekocht, vervreemd of kan dienen als voorwerp van zekerheid (pand) kan eveneens worden bevestigd door Clausuleblad 260, onder 2.

In het Burgerlijk Wetboek artikel 7:990 wordt lijfrente als volgt uiteengezet:
Lijfrente is het van het in leven zijn van één of meer personen afhankelijke recht op een periodieke uitkering in geld.

en

De Wet inkomstenbelasting 2001, artikel 1.7 lid 1:

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder lijfrente:
a. een aanspraak volgens een overeenkomst van levensverzekering (artikel 3.117) op vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen die eindigen uiterlijk bij overlijden, welke aanspraak niet kan worden afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, of formeel of feitelijk tot voorwerp van zekerheid kan dienen, anders dan op grond van artikel 3.126, eerste lid, onderdeel d, onder 2°, of ten behoeve van uitstel van betaling op grond van artikel 25, derde lid, Invorderingswet 1990, alsmede de met een zodanige aanspraak verband houdende aanspraak op winstuitkeringen;
b. een aanspraak op het tegoed van een lijfrentespaarrekening of op de waarde van een lijfrentebeleggingsrecht (artikel 3.126a), welke aanspraak niet kan worden afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, of formeel of feitelijk tot voorwerp van zekerheid kan dienen, anders dan op grond van artikel 3.126a, tweede lid, onderdeel c, onder 2°, of ten behoeve van uitstel van betaling op grond van artikel 25, derde lid, Invorderingswet 1990, alsmede de met een zodanige aanspraak verband houdende aanspraak op winstuitkeringen.

De Commissie trekt uit voorgaande de conclusie dat Consument had moeten beseffen dat een lijfrente een onderhoudsvoorziening betreft en daarmee een recht geeft op een periodieke uitkering.

4.6 Resumerend is de Commissie van oordeel dat de klacht van Consument ongegrond is. De conclusie is dat niet is komen vast te staan dat Verzekeraar haar zorgplicht heeft geschonden. De Commissie wijst de vordering, gelet op het hiervoor overwogene, van Consument daarom af.

4 Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.